

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 253/2025-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Petrou Hrubovou, advokátkou, Mierové námestie 93, Ilava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaniach vedených pod sp. zn. 65D/787/2015, Dnot/96/2015 a pod sp. zn. 23C/40/2018 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaniach vedených pod sp. zn. 65D/787/2015, Dnot/96/2015 a pod sp. zn. 23C/40/2018 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo sťažovateľky na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava IV **p r i k a z u j e** v konaní vedenom pod sp. zn. 65D/787/2015, Dnot/96/2015 a v konaní vedenom pod sp. zn. 23C/40/2018 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **4 500 eur**, ktoré **j e** jej Mestský súd Bratislava IV **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava IV **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania **771,68 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 20. februára 2025, prijatou na ďalšie konanie v celom rozsahu uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 253/2025-10 z 9. apríla 2025, domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, svojho práva na spravodlivé súdne konania podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, svojho základného práva na ochranu majetku a práva na dedenie podľa čl. 20 ústavy a svojho práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru postupom mestského súdu, predtým Okresného súdu Bratislava IV v označenom dedičskom konaní a označenom civilnom sporom konaní. Žiada, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznal jej primerané finančné zadostučinenie 5 000 eur a náhradu trov vzniknutých v konaní pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že súd v dedičskej veci po poručiteľovi [REDAKOVANÉ] (ďalej len „poručiteľ“), zosnulom otcovi sťažovateľky, začal dedičské konanie uznesením sp. zn. 65D/787/2015 z 10. novembra 2015. Poverením sp. zn. 65D/787/2015 z 10. novembra 2015 bola ako súdna komisárka vykonaním potrebných úkonov vo veci prejednávania dedičstva po poručiteľovi poverená notárka [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „súdna komisárka“ alebo „notárka“). Účastníkmi predmetného dedičského konania sú [REDAKOVANÉ] a sťažovateľka (dcéry poručiteľa) a súčasne právom zomrelého syna poručiteľa [REDAKOVANÉ] aj jeho právni nástupcovia – [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] (vnuci poručiteľa).

3. Po prvom dedičskom pojednávaní uskutočnenom 24. mája 2016 pred súdnou komisárkou súd uznesením č. k. 65D/787/2015-77 zo 7. júla 2016 odkázal vnukov poručiteľa, aby si návrhom na začatie konania v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia uplatnili rozhodnutie o určení, že zaopatrovacia zmluva z 28. januára 2015 uzavretá medzi sťažovateľkou a poručiteľom je neplatná a nehnuteľností (byt) v k. ú. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] v 1/2 podielu sú predmetom dedenia po poručiteľovi (I. výrok). Konanie o dedičstve prerušil až do právoplatného skončenia konania (II. výrok). Odvolanie vnukov poručiteľa proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 3CoD/13/2016-87 z 29. decembra 2016 ako oneskorene podané odmietol. Návrh na určenie neplatnosti zaopatrovacej zmluvy na súde však podaný nebol.

4. Ďalšie pojednávanie sa na notárskom úrade uskutočnilo až 19. júna 2018, v priebehu ktorého vnuci poručiteľa spochybnili aj platnosť darovacej zmluvy zo 4. februára 2015 uzavretú medzi [REDAKOVANÉ] a poručiteľom, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti (rodinný dom, pozemky, zastavané plochy a nádvoria, záhrady) v k. ú. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]. Na pojednávaní konanom 3. júla 2018 vnuci poručiteľa požiadali súdnu komisárku o poskytnutie lehoty 14 dní na prehodnotenie podania návrhu na určenie neplatnosti zaopatrovacej zmluvy a darovacej zmluvy.

5. Dňa 17. júla 2018 bola súdu doručená žaloba vnukov poručiteľa o určenie neplatnosti darovacej a zaopatrovacej zmluvy. Z dôvodu existencie civilného sporového konania vedeného pod sp. zn. 23C/40/2018 bolo konanie o dedičstve prerušené uznesením súdu č. k. 65D/787/2015-168 z 11. januára 2019 (druhým v poradí, pozn.). O odvolaní sťažovateľky proti prerušeniu dedičského konania krajský súd rozhodol uznesením č. k. 15CoD/1/2020-222 z 29. apríla 2020 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

6. V priebehu civilného konania, pred prvým pojednávaním vo veci, písomným podaním z 27. septembra 2023, doručeným súdu 5. októbra 2023, žalobcovia (vnuci poručiteľa) žalobu

zobrali v celom rozsahu späť z dôvodu, že strany sporu po podaní žaloby uzatvorili mimosúdnu dohodu. Mestský súd uznesením č. k. 23C/40/2018-173 zo 16. novembra 2023 konanie zastavil, žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania a žalobcom priznal vrátenie súdneho poplatku. Na odvolanie žalovaných (žalovaná v 1. rade v rozsahu výroku o trovách konania a sťažovateľka ako žalovaná v 2. rade v rozsahu všetkých výrokov) krajský súd uznesením č. k. 9Co/23/2024-230 z 13. júna 2024 výrok o zastavení konania potvrdil a výrok týkajúci sa nároku na náhradu trov konania zmenil tak, že žalovaným priznal voči žalobcom plný nárok na náhradu trov konania.

II.

Argumentácia sťažovateľky

7. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta porušenie svojich ústavných práv postupom mestského súdu tak v dedičskom konaní, ako aj v súvisiacom civilnom sporovom konaní. Mestskému súdu vytýka, že opakovane vytvoril nezákonné a zbytočné prietahy s následkom neukončeného desať rokov trvajúceho dedičského konania. V ústavnej sťažnosti pritom poukazuje na jednotlivé skutočnosti, ktoré sú rozhodné pre posúdenie prietahov v napadnutom konaní:

7.1. K právnej a faktickej zložitosti uvádza, že ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov.

7.2. Vo vzťahu k správaniu sťažovateľky je toho názoru, že ako účastníčka konania ničím neprispela k zbytočným prietahom v dedičskom ani v sporovom konaní, reagovala na všetky výzvy, navyše, urgovala nariadenie pojednávania v sporovej veci a v roku 2018 podala sťažnosť predsedovi súdu.

7.3. K postupu samotného súdu v dedičskom aj sporovom konaní poukazuje najmä na tieto skutočnosti:

- a) prvé dedičské pojednávanie (24. mája 2016) sa uskutočnilo po viac ako šiestich mesiacoch od smrti poručiteľa (1. októbra 2015);
- b) notárka bola v dedičskom konaní viac ako dva roky nečinná, hoci po prvom prerušení konania (júl 2016) určovacia žaloba nebola uplatnená;
- c) notárka poskytla vnukom poručiteľa ďalšiu lehotu na podanie určovacej žaloby (júl 2018), čím opätovne predĺžila konanie;
- d) aj v civilnom sporovom konaní, od ktorého záviselo ukončenie dedičského konania, mestský súd spôsobil prietahy, keď žalovanú stranu vyzval na vyjadrenie až v roku 2021 a prvé pojednávanie bolo nariadené na 16. november 2023, ktoré bolo napokon pre späťvzatie žaloby odročené;
- e) hoci v civilnej veci sťažovateľky došlo k právoplatnému zastaveniu konania, mestský súd o výške priznaných trov konania stále nerozhodol;
- f) notárka, ktorá vo februári 2024 prípisom zisťovala stav civilného sporového konania a ktorej bolo doručené uznesenie krajského súdu uznesením č. k. 9Co/23/2024-230 z 13. júna 2024 potvrdzujúce zastavenie konania, stále vo veci dedičstva po poručiteľovi nekoná;
- g) mestský súd je v oboch napadnutých konaniach nečinný a nevykonáva žiadne úkony, či už ide o dedičstvo, alebo o vyčíslenie trov konania.

8. Sťažovateľka osobitne k prvému prerušeniu konania z roku 2016 argumentuje, že ak vnuci poručiteľa nevyužili právo podať žalobu v lehote 30 dní, tak im nemala byť opätovne poskytnutá len preto, že notárka zistila po viac ako troch rokoch, že poručiteľ uzavrel aj darovaciu zmluvu.

Podľa jej názoru nebránilo notárke aj po prvej výzve dedičov na podanie určovacej žaloby, aby v zmysle vyšetrovacej zásady vyšetrovala okolnosti týkajúce sa toho, ako porúčiteľ nakladal so svojím majetkom pred svojou smrťou. Prieťahy v konaní považuje za ponížujúce zaobchádzanie spojené s neúnosnou a extrémne stresujúcou neistotou. Podotýka, že kvôli nečinnosti súdov, resp. prieťahom dodnes nemala možnosť použiť všetky opravné prostriedky ani riadne disponovať so svojím majetkom.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

9. Na výzvu ústavného súdu predsedníčka mestského súdu reagovala listom sp. zn. 1SprV/264/2025 doručeným ústavnému súdu 9. mája 2025. V ňom uvádza, že o odvolaní žalovaných proti uzneseniu mestského súdu č. k. 23C/40/2018-173 zo 16. novembra 2023 rozhodol krajský súd uznesením č. k. 9Co/23/2024-230 z 13. júna 2024. V súčasnosti súd pokračuje s doručovaním uznesenia prostredníctvom žiadosti o doručenie písomností podľa čl. 8 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1784 z 25. novembra 2020 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch. Po doručení uznesenia krajského súdu bude vyznačená právoplatnosť tohto rozhodnutia a následne súd rozhodne o výške trov konania. Ústavnú sťažnosť považuje za dôvodnú najmä s poukazom na celkovú dĺžku konania.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

10. Predmetom ústavnej sťažnosti je posúdenie otázky, či v dôsledku namietanej nečinnosti mestského súdu (i) v napadnutom konaní o dedičstve začatom v novembri 2015, právoplatne prerušenom uznesením z 11. januára 2019 odo dňa 20. júna 2020 a (ii) v civilnom sporovom konaní začatom v júli 2018, pre ktorého začatie bolo konanie o dedičstve prerušené, mohlo dôjsť k vzniku zbytočných prieťahov a k porušeniu práv sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, a súčasne posúdenie otázky, či neprimeraná dĺžka konania vykazuje takú intenzitu, ktorá má za následok porušenie práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, porušenie základného práva na ochranu majetku a dedenia podľa čl. 20 ústavy a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru.

11. Ústavný súd štandardne skúma porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Okrem toho sa prihliada aj na význam sporu pre sťažovateľa (II. ÚS 32/02).

12. Prejednanie dedičstva a rovnako ani konanie o určenie neplatnosti zmluvy nemožno bez ďalšieho považovať za právne zložité, keďže vymedzená agenda je upravená stabilnou rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov. V správaní sťažovateľky, v ktorom neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by vplývali na dĺžku v civilnom konaní ako aj v dedičskom konaní. Výrazný podiel na nepriaznivom stave vybavovania dotknutej veci má mestský súd v oboch napadnutých konaniach.

13. Ústavný súd po oboznámení sa so spisovou dokumentáciou zistil, že konanie o dedičstve začaté v novembri 2015, prerušené z dôvodu vyvolaného sporu o platnosť zmlúv, dosiaľ neskončené, bolo poznačené niekoľkými obdobiami nečinnosti súdu.

13.1. V priebehu dedičského konania sa (odhliadnuc od uskutočneného predbežného vyšetrenia 16. decembra 2015 a informatívneho výsluchu 19. júna 2018) uskutočnili dve pojednávania: prvé v máji 2016 (t. j. 6 mesiacov po začatí dedičského konania) a druhé v júli 2018 [t. j. 14 mesiacov, od kedy vnukom po poručiteľovi márne uplynula 30-dňová lehota (daná v uznesení mestského súdu č. k. 65D/787/2015-77 zo 7. júla 2016, právoplatnom 10. apríla 2017) na podanie návrhu na začatie konania o určenie neplatnosti zaopatrovacej zmluvy (10. mája 2017)].

13.2. Podanie žaloby zo 17. júla 2018, ktorou sa vnuci poručiteľa domáhali určenia neplatnosti darovacej zmluvy a zaopatrovateľskej zmluvy, viedlo k prerušeniu dedičského konania uznesením mestského súdu č. k. 65D/787/2015-168 z 11. januára 2019 potvrdeného uznesením krajského súdu č. k. 15CoD/1/2020-222 z 29. apríla 2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20. júna 2020. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu prerušenie konania znamená, že kým nedôjde k odpadnutiu prekážky zákonným postupom predvídaným, nemôžu sa v prerušenom konaní vykonávať žiadne procesné úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty strán sporu. Nečinnosť mestského súdu v dedičskom konaní v dôsledku existencie zákonnej prekážky jeho postupu sa preto neposudzuje ako zbytočné prietahy v konaní napr. II. ÚS 3/00, I. ÚS 78/02, III. ÚS 42/02, IV. ÚS 280/04, ale aj III. ÚS 2/2016).

13.3. Späťvzatie žaloby podanej 17. júla 2018 vyústilo do vydania uznesenia č. k. 23C/40/2018-173 zo 16. novembra 2023, ktorým súd konanie o určenie neplatnosti zmlúv zastavil, žiadnej strane nepriznal nárok na náhradu trov konania a priznal vrátenie súdneho poplatku žalobcom. Keďže sťažovateľka podala odvolanie proti všetkým výrokom tohto uznesenia, odvolací súd prejednal aj výrok o zastavení konania, ktorý uznesením č. k. 9Co/23/2024-230 z 13. júna 2024 potvrdil ako vecne správny. Ako to vyplýva zo zapožičanej spisovej dokumentácie a aj z vyjadrenia predsedníčky mestského súdu, uznesenie mestského súdu o zastavení konania zo 16. novembra 2023 v spojení s uznesením krajského súdu z 13. júna 2024 (potvrdzujúcim výrok o zastavení konania a zmeňujúcim výrok v časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania) nie je dosiaľ právoplatné z dôvodu potreby cezhraničného doručovania strane sporu. Prihliadajúc na túto okolnosť, ústavný súd konštatuje miernu faktickú zložitnosť v civilnom sporovom konaní, ktorá objektívne môže odďaľovať finálne rozhodnutie o vyčíslení trov konania vedeného pod sp. zn. 23C/40/2018, ako aj pokračovanie v dedičskom konaní.

14. Posudzujúc chronológiu úkonov v konaní vedenom pred mestským súdom pod sp. zn. 23C/40/2018, ktoré s prihliadnutím na dosiaľ nevyčíslené (neprávoplatne) priznané trovy konania trvá v čase doručenia ústavnej sťažnosti 6 rokov a 7 mesiacov, bolo možné identifikovať viaceré obdobia výraznejšej nečinnosti súdu. Prvé obdobie nečinnosti v trvaní 1 roka a 8 mesiacov možno vymedziť od podania žaloby (júl 2018) až po výzvu adresovanú žalobcom na odstránenie väd petitu žaloby (marec 2020). Ďalšie obdobie nečinnosti v trvaní 5 mesiacov ústavný súd identifikoval od odstránenia vady petitu žaloby (august 2020) až po zaslanie výzvy na zaplatenie súdneho poplatku (január 2021). V písomnej fáze konania postupom podľa § 167 Civilného sporového poriadku súd konal od marca 2021 do novembra 2021 zásadne plynulo. V roku 2022 však nevykonal žiaden procesný úkon. Až v máji 2023 po žiadosti sťažovateľky o nariadenie pojednávania (apríli 2023) postupom podľa § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku umožnil

žalovaným písomne sa vyjadriť k vyjadreniu žalobkyne. Ďalším, nemenej dôležitým zistením ústavného súdu je, že mestský súd nariadil prvé a jediné pojednávanie (v auguste 2023) až po 5 rokoch od podania žaloby.

15. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že v oboch konaniach, ktorých dĺžka je sama osebe ústavne neakceptovateľná, dochádza k zbytočným priet'ahom, ktoré boli spôsobené neodôvodnenou nečinnosťou mestského súdu. Preto je možné uzavrieť, že postupom mestského súdu v oboch napadnutých konaniach boli spôsobené zbytočné priet'ahy, čím došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a tiež jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výrokovej časti nálezu).

16. K namietanému porušeniu práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy (a čl. 6 ods. 1 dohovoru) odôvodneného neprimerane dlhým konaním a v tejto argumentačnej nadväznosti aj k namietanému porušeniu ďalších práv (čl. 20 ústavy, čl. 13 dohovoru) ústavný súd zohľadňujúci najmä existenciu zákonnej prekážky postupu mestského súdu v konaní o dedičstve v podobe jeho prerušenia (body 13.2 a 13.3 tohto nálezu) hodnotí, že nejde o také extrémne priet'ahy v konaní, ktoré by predlžovali stav právnej neistoty do takej miery, že by sa právo na súdnu ochranu, a na to argumentačne naviazané právo na vlastníctvo stali iluzórnym, pokiaľ aj z listu vlastníctva č. [REDAKOVANÉ] (nadhádzajúci sa v zapožičaných spisoch) vyplýva, že sťažovateľka je tam na základe zaopatrovacej zmluvy zapísaná ako spoluvlastníčka predmetného bytu. Z ústavnej sťažnosti však nevyplýva, že by tento byt fakticky nevyužívala, resp. nemohla užívať na bývanie. Na strane druhej je možné sťažovateľke uznať, že dosiaľ v dedičskom konaní neprejednaný zvyšný podiel bráni sťažovateľke plnohodnotne danú nehnuteľnosť využívať. Aj napriek tomu ústavný súd prihliadajúci na konkrétne okolnosti danej veci nevzhliadol až takú intenzitu porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy zo strany mestského súdu, ktorá by signalizovala záver o porušení základného práva podľa čl. 46 ods. 1 (čl. 6 ods. 1 dohovoru) a čl. 20 ústavy.

17. Samostatne k sťažovateľkou namietanému porušeniu práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru, ktoré odôvodnila aspoň minimálnym spôsobom, ústavný súd dáva do pozornosti, že podľa jeho doterajšej judikatúry z čl. 13 dohovoru vyplýva pre fyzické osoby a právnické osoby procesné právo akcesorickej povahy mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom v prípade porušenia ostatných ľudských práv chránených dohovorom (m. m. I.ÚS 80/2024). Sťažovateľka mala toto právo vo svojej dispozícii a aj ho využila, keď proti namietanému postupu mestského súdu v oboch konaniach podala ústavnú sťažnosť, ktorej bolo v časti vyhovené, t. j. sťažovateľke bola poskytnutá ochrana jej práv (mimo iného vyslovenie porušenia čl. 6 ods. 1 dohovoru).

18. V nadväznosti na uvedené ústavný súd tejto časti ústavnej sťažnosti podľa § 133 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) *a contrario* nevyhovet (bod 5 výrokovej časti nálezu).

V.

Príkaz konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

19. Hoci do dnešného dňa neboli napadnuté konania skončené, z vyjadrenia súdu vyplynuli priaznivé vyhliadky, aspoň čo sa týka vyčíslenia trov konania (por. bod 9 tohto nálezu). V záujme

efektívnosti ochrany poskytnutej sťažovateľke ústavný súd v nadväznosti na zistenie porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) prikázal mestskému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy konať bez zbytočných priet'ahov a odstrániť tak stav právnej neistoty v zmysle predloženého petitu (bod 2 výrokovej časti nálezu).

20. Sťažovateľka sa domáhala aj primeraného finančného zadosťučinenia (5 000 eur). Cieľom tohto inštitútu je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany (IV. ÚS 210/04). Berúc do úvahy postup mestského súdu v tomto konaní, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 3 ústavy priznal primerané finančné zadosťučinenie 4 500 eur (bod 3 výrokovej časti nálezu).

VI. Trovy konania

21. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v celkovej sume 771,68 eur (bod 4 výrokovej časti nálezu).

22. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu a z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 je 371 eur a hodnota režijného paušálu je 14,84 eur. Sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2025 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti), čo predstavuje celkom sumu 771,68 eur.

23. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. mája 2025

**Jana Baricová
predsedníčka senátu**